

РЕШЕНИЕ

№ 7088

гр. София, 14.11.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 39 състав,
в публично заседание на 26.10.2016 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **11448** по описа за **2015** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. чл. 22 ал.5 вр. ал.1 от ЗЕ вр. чл. 147 ал.2 от Наредба № 3/13г за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Образувано е по жалба вх.№ Е-12-00-744/26.10.15г от [фирма]-В., представлявано от Н. Н. и П. В., с проц.представител ю.к. Д.Д. против Решение № Ж-84/24.09.15г на КЕВР, с което на жалбоподателя на осн. чл. 22 ал.5 от ЗЕ и чл. 147 ал.2 от Наредба № 3/13г за лицензиране на дейностите в енергетиката са дадени задължителни указания да издаде становище за условията и начина на присъединяване на обект за производство на ел.енергия от възобновяем източник, по подадено искане № [ЕГН] от [фирма] с представляващ А. Е., в срока по чл. 26 ал.3 от З., както и да уведоми Комисията в 7-мо дневен срок от издаване на становището.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно, издадено в нарушение на материалния и процесуалния закон и в несъответствие с целта на закона. КЕВР се е произнесла извън предвидения в закона срок за това, едва след постъпването на втора жалба.Имотът/по отношение на който е депозирано искането до жалбоподателя/ не се намира в урбанизирана територия по см.на чл.7 вр. § 5 т.6, чл. 8 и чл. 59 от ЗУТ и чл.3, чл.18, чл.20 и чл.22-25 от З., във вр. с изискването по чл. 24 от З..Имотът не е урегулиран, не попада в територия с одобрен устройствен план, а З. визиращ урегулирани територии, а не урегулирани имоти.Моли се за отмяна на решението и присъждане на разноски по делото.В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява, депозирани са писмени бележки от проц.представител, с които се

поддържа жалбата на изложените основания.

Ответникът КЕВР се представлява в съдебно заседание от ю.к. Р. и ю.к. И., като оспорват жалбата като неоснователна и недоказана и молят за потвърждаване на решението и присъждане на разноски по делото. В депозираните писмени бележки се сочи, че жалбата е недопустима поради просрочие. Жалбата е неоснователна, тъй като постановяването на решението извън инструктивните срокове за произнасяне не води до незаконосъобразност на същото. Имотът видно от представените още с искането за присъединяване доказателства попада съгл. КВС /действащия план за имота и за територията/ в територия с предназначение „населени места“ с начин на трайно ползване „машиностроителна и машинообработваща промишленост“. Съгл. чл. 24 т.1 от З. е необходимо имотът да попада в урбанизирана територия. Имотът попада в територия без устройствен план, поради което на осн. чл. 9 ал.1 от ЗУТ предназначението на имота до влизане в сила на план се определя от фактическото му ползване, освен ако използването противоречи на закона. Имотът попада в обхвата на чл. 8 ал.1 от ЗУТ и се намира в урбанизирана територия. СТЕ не следва да се кредитира, тъй като вещото лице не е правило проверка в общината, в СЗ и на място. В съседство има още два имота, които жалбоподателят е приел за разположени в урбанизирана територия.

Заинтересованата страна [фирма] с представляващ А. Е. не се представлява в съдебно заседание и не изразява становище по жалбата.

Жалбата е подадена в срок, съобразно изискванията на АПК, от лице с активна процесуална легитимация, срещу акт от категорията на чл. 22 ал.5 от ЗЕ, пред надлежния съд, поради което същата е допустима и следва да бъде разгледана по същество. Жалбата не е просрочена, тъй като видно от доказателствата по делото решението е съобщено на жалбоподателя на 07.10.15г/л.79/, а жалбата е депозирана на 21.10.14г/л.90/.

След като обсъди доказателствата, Съдът приема за установено от фактическа страна следното:

[фирма] депозира Искане с вх.№ [ЕГН]/15.11.13г на [фирма]/л.62/, за проучване условията за присъединяване на покривна фотоволтаична ел.централа към ел.разпределителната мрежа, с мощност 30 кв, разположена в ПИ № 150011, [населено място] село, общ.Т., обл.С.. Към искането са приложени изискуемите документи, вкл. виза за проектиране на покривна фотоволтаична централа, издадена на осн. чл. 140 от ЗУТ/л.31/ и удостоверения от ОСЗ/л.32/ и от [община]/л.30/. Видно от визата за проектиране от 14.11.13г, същата е изготвена върху извадка от действащия план за имота- КВС. Видно от Удостоверението, издадено от [община], тъй като територията е без устройствен план, до влизане в сила на такъв предназначението на имота се определя от фактическото му ползване /за машинна промишленост/, поради което статута на имота е „урбанизирана територия“. Видно от Удостоверение № 1028/04.11.13г на ОСЗ-Т., имотът е с начин на трайно ползване „машиностроителна и машинопреработваща промишленост“ и вид на територията „за населени места“. Видно от представената скица изх.№ K06516/04.04.13г на ОСЗ/л.31/, представляваща извадка от действащия план за имота- КВС, ПИ № 150011 се намира в землището на [населено място] село, в местността „До селото“, с начин на трайно ползване-машинна промишленост, трета категория на земята, като в имота има четири промишлени сгради.

С Писмо изх.№ П-ВИ-236#1/19.12.13г/л.28/ [фирма] уведомява [фирма], че: 1/

видно от приложените към заявлението документи за имота, същият не попада в урбанизирана територия/каквото е изискването на чл.24 от З./, а попада в землището на [населено място] село /което землище е извън строителните граници на населеното място и не представлява по см. на ЗУТ урбанизирана територия/, 2/ не е декларирано съгл. чл. 25 от З. дали заявителят желае да ползва преференции по чл. 31 и чл.32 от З. и 3/съгл. чл. 23 от З. заявлението следва да се подаде след одобряване от КЕВР на ел.мощности за предоставяне за присъединяване на обекти на производители за 01.07.14-30.06.15г/тъй като съгл. Решение № ЕМ-02/28.06.13г КЕВР не е одобрила за заявления район свободни мощности за периода 01.07.13-30.06.14г./

С писмо вх.№ Е.-177/22.01.14г/л.58/ [фирма] уведомява [фирма], че желае да ползва преференциите/както презумира закона/, а видно от вече представените документи имотът е урбанизирана територия/противно на приетото от [фирма]/. Моли се за постановяване на мотивиран отказ по заявлението за присъединяване или в случай на липсващ документ да се дадат указания за представянето му.

С Писмо изх.№ Е.-177#1/25.02.14г /л.59/ [фирма] уведомява [фирма], че видно от вече представените два броя удостоверения и скица на имота, същият не попада в урбанизирана територия и не са изпълнени изискванията на чл. 24 от З..

Обжалваното Решение е издадено на основание Доклад вх.№ Е-ДК-261/03.09.15г на Гл.Секретар на КЕВР и Решение по т.3 от Протокол №194/24.09.15г за проведено закрито заседание на КЕВР.Предмет на разглеждане от КЕВР е била жалба вх.№ Е-12-00-518/27.03.14г/л26/ от [фирма] срещу отказ на [фирма] да издаде становище за присъединяване на енергиен обект по см. на чл. 24 от З.. КЕВР е изисквала с писмо изх.№ Е-12-00-518/22.04.14г/л.116/ становище на [фирма] по депозираната срещу него жалба. [фирма] е депозирал становището си с вх.№ Е-12-00-518/28.05.14г/л.63/.КЕВР е отправил запитване до [община] относно статута на имота и територията с изх.№ Е-12-00-518/02.07.14г, като е получен отговор от [община] с вх.№ Е-12-00-518/31.07.14г/л.67/.Видно от него, имотът е извън строителните граници на селото,попада в землището на селото, предмет е на КВС, за имота не е депозирано искане за изработване на ПУП и не е издавана виза за проектиране на покривна фотоволтаична централа/а такава има от 14.11.13г/. Видно от писмо от 15.12.15г до Съда, КЕВР не е постановявала изрично удължаване на срока за произнасяне по жалбата/л.77/.

С Жалба изх.№ 80/22.01.15г/л.52/, [фирма] сезира Комисията за наблюдение дейността на ДКЕВР при НС, че все още няма отговор по жалбата си до ДКЕВР от 27.03.14г. КНДДКЕВР при НС препраща жалбата до КЕВР, където е заведена с вх.№ Е-12-00-518/19.02.15г. С молба вх.№ Е-12-00-518/09.03.15г/л.34/, [фирма] е депозирал до КЕВР и допълнителни доказателства към жалбата си. Видно от представеното Удостоверение от [фирма]/л.41/, на дружеството се фактурира консумирана ел.енергия за място на потребление- [населено място] село, общ.Т., аб.№ [ЕГН].Видно от представената извадка от вписан в СВ-Т. Устав на дружеството/л.46/, същото е собственик по силата на внесен апорт на „Промислена площадка“ от 10.186дк, трета категория на земята, м. „До селото“, ПИ № 150011 по плана за земеразделяне, образуван от ПИ № 000413, заедно с построените в него сгради.А. е внесен от [фирма]-бивше [фирма].

КЕВР е отправила второ запитване до [община] относно статута на имота и територията с изх.№ Е-12-00-518/20.03.15г/л.70/, като е получен отговор от [община] с вх.№ Е-12-00-518/10.06.15г/л.65/.Видно от него, имотът е извън строителните

граница на селото, част е от стопански двор и е застроен. За имота не е депозирано искане за изработване на ПУП, а за територията няма изготвен ОУП. За селото има влязъл в сила Р.Общината въз основа на изложеното дава заключение, че имотът попада в урбанизирана територия, както всички застроени територии извън строителните граници. КЕВР е отправила запитване и до ОСЗГ-Т. относно статута на имота и територията с изх.№ Е-12-00-518/24.03.15г/л.69/, като е постъпил отговор от ОСЗГ с вх.№ Е-12-00-518/08.04.15г/л.72/.Видно от него, имотът попада извън регулационната линия на селото, съгл. КВС категорията на земята е трета, с начин на трайно ползване-машинна промишленост,като вида на територията е „населени места“ . Издадено е обжалваното Решение № Ж-84/24.09.15г., като КЕВР е приела, че имотът се намира в урбанизирана територия по см. на чл. 8 т.1 и чл.9 от ЗУТ, поради което са изпълнени изискванията на чл. 24 т.1 от З..

В хода на съд.производство са представени доказателства относно одобрени през 2010г ПУП-П. планове за два съседни имота /№№ 150005 и 150009/, присъединяването им към ел.разпределителната мрежа през 2010г , както и Удостоверение № РД-173/19.08.16г от ОСЗ-С./л.194/ със съдържание, аналогично на предходното удостоверение- че имотът попада в урбанизирана територия. В свое писмо до Съда жалбоподателят пояснява, че по отношение на двата съседни имота /№№ 150005 и 150009/ е действала друга правна уредба по З./която не е изисквала имотите да са в урбанизирана територия/, освен това за двата имота е имало одобрени ПУП-парцеларни планове.Видно от представената История на имота към 12.08.16г от ОСЗ-Т./л.195/, за имота първоначално е издадено Решение по чл. 17 ал.1 от ЗСПЗЗ/чл. 27 от ППЗСПЗЗ/ за възстановяване правото на собственост с План за земеразделяне по преписка № 76/13.08.01г на ОСЗГ-Т., т.е. имотът е възстановен в нови реални граници/а не в стари или възстановими/. Издаден е и Констативен нот.акт № 94/00г на РС-Тутракан, съставен въз основа на решение на ПК по ЗСПЗЗ с № 94/29.12.00г. Настоящ собственик на имота е [фирма] по силата на апортна вноска/от 08.05.03г/.С Решение на ПК по пр.№ 63/19.08.02г е променена категорията на земята /на трета/.Имотът е образуван при разделянето на имот № 000413 с площ 143.829дк-видно и от скицата на имота /останалата част от имота е държавен поземлен фонд с Акт за частна дър.собственост № 116/95г/.

По делото е допусната СТЕ, заключението по която Съдът кредитира като компетентно, логично и последователно, неоспорено от страните и непротиворечащо си с останалите доказателства по делото. Вещото лице сочи, че единственият одобряван до момента и действащ и към момента план за имота е КВС. Имотът попада извън строителните граници на селото, в близост до регулационната линия на населеното място, в землището на селото, в местността „До селото“, като представлява застроена с промишлени сгради земеделска земя- бивш стопански двор. За имота няма изготвян РП, ЗП или ПУП, не са и подавани заявления за изготвяне на такива до момента.Съгл. КВС имотът е земеделска земя трета категория, попада на територията на бившия стопански двор на селото, като начинът на трайно ползване е „машинна промишленост“ и имотът е застроен/с промишлени сгради/. Вещото лице е изготвило заключението си на база доказателствата по делото/скицата-извадка от КВС/, както и справка по цифровия модел на КВС в МЗХ и ел.справка за одобрена КККР в АГКК, към датата на заключението.В съдебно заседание вещото лице пояснява, че териториите на стопанските дворове на бившите ТКЗС/каквато е и територията, върху която е разположен имота/, са предмет на парцеларни планове

съгл. ПМС № 161/93г. С тези парцеларни планове са определени необходимите площи към построените без строителни книжа сгради в стопанските дворове на ТКЗС, като парцелите са продадени на правоимащите по чл. 29 от ППЗСПЗЗ. Територията е била застроена още по времето на ТКЗС, но никога не е била урбанизирана по дефиницията на ЗУТ, а е била земеделска. Територията не е подлежала на възстановяване на бившите собственици в стари реални или във възстановими граници, а следва да е била предмет на парцеларен план/данни за такъв обаче няма/. На възстановяване са подлежали само части от стопанските дворове, евентуално останали извън образуванияте и продадени на правоимащите парцели с необходимите площи към построените без строителни книжа сгради в стопанските дворове на ТКЗС. Имотът няма градоустройствен статут, не попада в граници на населено място или селищно образувание, поради което заключението на вещото лице е, че имотът не попада в урбанизирана територия по см. на ЗУТ, а в земеделска/застроена/ територия. Имотът е създаден с КВС и това е действащия план за имота, но КВС не е териториално-устройствен план и не дава на територията статут на урбанизирана такава по см. на ЗУТ.

При така изложената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:

Видно от чл.145 ал.1 от АПК от компетентността на Съда е да се произнесе единствено по законосъобразността на оспорения административен акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и спазена ли е установената форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съответства ли на целта на закона.

Обжалваното решение на КЕВР е постановено по повод постъпила до Комисията жалба по реда на чл. 22 от ЗЕ. КЕВР е колективен орган от 9 души, като решението ѝ е взето с 4 гласа „за“ от присъстващите четирима с право на глас /Председателят и трима членове/. Поради което Съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган в кръга на предоставените му по закон правомощия, при необходимия кворум и мнозинство за вземане на решението/съгл. чл. 36 ал.1 т.1 вр. чл. 35 ал.2 т.1, ал.3 и ал.4 от Правилника за дейността на КЕВР и на нейната администрация- ДВ бр.43/12.06.15г/.

Решението отговаря на изискванията за писмена форма по общата норма на чл. 59 ал.1 от АПК, като съдържа всички реквизити по чл. 59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания. Решението съдържа мотиви и фактически установявания на органа-издател. Решението е издадено с посочено правно основание - чл. 22 ал.1 от ЗЕ вр. чл. 147 ал.2 от Наредба № 3/13г за лицензиране на дейностите в енергетиката. В решението не е посочена точната хипотеза на чл. 22 ал.1 от ЗЕ, в която попада жалбата, което обаче не води до незаконосъобразност на решението. КЕВР се произнася по реда на чл. 22 ал.5 от ЗЕ/респ. по чл. 147 ал.2 от Наредбата/.

В съответствие с чл. 22 ал.6 от ЗЕ, когато Комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.) . Съгл. чл. 22 ал.3 от ЗЕ, КЕВР може да съдейства за доброволно решаване на спора в двумесечен срок от подаване на жалбата. По преписката няма данни и не се твърди КЕВР да е упражнила това си право. Жалбата на [фирма] е

изпратена от КЕВР за становище на [фирма]. Впоследствие са представените на КЕВР от [фирма] допълнителни доказателства към жалбата /невръчени на [фирма]/, като КЕВР е направила и самостоятелно проучване относно статута на територията/чрез запитвания до [община] и ОСЗ-Т./. По жалбата и предвид депозираното становище по нея е изготвен доклад по случая от Главния секретар на КЕВР/съгл. чл. 20 ал.3, чл. 35 ал.4, чл. 43 ал.1 и ал.5 от Правилника за дейността на КЕВР и на нейната администрация/. Проведено е закрито заседание на КЕВР на 24.09.15г, като е взето решение по жалбата/съгл. чл. 30 ал.3 и чл. 31 ал.3 от Правилника за дейността на КЕВР и на нейната администрация/. Въз основа на взетото Решение по т.3 от Протокол № 194/24.09.15г на закрито заседание, е издадено и обжалваното Решение № Ж-84/24.09.15г. Съдът намира, че в хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, водещи до отмяна на обжалваното решение. Произнасянето на КЕВР извън инструктивните срокове по чл. 22 ал.3 и ал.4 от ЗЕ не води до незаконосъобразност на постановеното решение. Решението е постановено при липсата на допуснати съществени процесуални нарушения.

По приложението на материалния закон Съдът намира следното: На осн. чл. 142 ал.1 от АПК, законосъобразността на акта се преценява в съответствие с материалния закон, действал към момента на издаването му. Решението е издадено на 24.09.15г, като към тази дата е действал ЗЕ /ДВ бр.56/24.07.15г/, З. /ДВ бр.56/24.07.15г/, Правилник за дейността на Комисията за енергийно и водно регулиране и на нейната администрация /ДВ бр. 43/12.06.2015 г/, Наредба № 3/13г за лицензиране на дейностите в енергетиката /ДВ бр.33/05.04.2013г/. Основание за обжалвания отказ на [фирма] по заявлението на дружеството е обосновано с липсата на предпоставките по чл. 24 т.1 от З.. Съгласно чл. 24 т.1 от З. , Разпоредбата на чл. 23 не се прилага за енергийни обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, **които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради** и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии. В този случай е приложим чл. 26 ал.1 от З., като се подава искане за проучване на условията и начина на присъединяване пред съответния оператор на електрическа мрежа при условията и по реда на наредбата по чл. 116, ал. 7 от Закона за енергетиката/каквото е процесното искане/. Приложима в случая е и ал.3 и ал.4 от чл. 26 от З., като условията за присъединяване се определят в становище, което се издава в срок до 30 дни от постъпване на искането, като предварителен договор за присъединяване не се сключва, а договор за присъединяване се сключва при условията, определени в становището по ал. 3, и при издадено разрешение за строеж. За да обоснове отказа си, [фирма] е приел, че видно от представените със заявлението на дружеството скица на имота/от КВС/, Удостоверение от [община] и Удостоверение от ОСЗ-Т. е видно, че територията, в която попада имот № 150011, не е урбанизирана. От което следва, че е приложим не реда по чл. 26 от З., а реда по чл. 23 от З.. Спорът между страните е правен и се свежда само до това - налице ли е хипотезата на чл. 24 т.1 от З.. Съдът намира, че е налице хипотезата по чл. 24 т.1 от З., поради което, [фирма] е следвало да процедира по чл. 26 от З., което не е сторило. Като е стигнала до аналогични изводи, КЕВР е постановила законосъобразно и правилно решение. Съображенията на Съда са следните: **Имотът не попада в „урбанизирана територия“ по см. на чл. 7 ал.1 от**

ЗУТ, тъй като не попада в строителните граници на населеното място по см. на § 5 т.6 от ДР на ЗУТ /одобри с Р. на [населено място] село/ и не попада в селищно образowanie по см. на ЗСПЗЗ.**Имотът попада в територия без устройствен план** /няма одобрен ОУП или какъвто и да е вид друг устройствен план за територията/, като действащият план за територията е КВС/който не е устройствен план по см. на ЗУТ/.Имотът попада в землището на населеното място/извън строителните граници/, на територията на бившия стопански двор на селото/**застроена земеделска територия- според СТЕ и приложените писмени доказателства**/.Съгл. чл. 2 от ЗСПЗЗ , **Земеделски земи са тези, които са предназначени за земеделско производство и:** не се намират в границите на урбанизираните територии (населени места и селищни образувания), определени с подробен устройствен план, или с околоръстен полигон; не са включени в горския фонд; **не са застроени със сгради на: промишлени или други стопански предприятия**, почивни или здравни заведения, религиозни общности или други обществени организации, **нито представляват дворове или складови помещения към такива сгради**;не са заети от открити мини и кариери, от енергийни, напоителни, транспортни или други съоръжения за общо ползване, нито представляват прилежащи части към такива съоръжения.Следователно имотът,а и съседните имоти, разположени върху бившия стопански двор, **не представляват земеделска земя по см. на ЗСПЗЗ.**Следователно съгл. чл. 9 ал.1 от ЗУТ, предназначението на имота се определя според фактическото му ползване- за машинна промишленост/видно от КВС/.След като статут „урбанизирана територия“ се придобива по силата на устройствен план/ОУП/- чл. 7 ал.1 от ЗУТ, а такъв липсва, то предназначението и на територията/както и на имота/ по см. на чл. 9 ал.1 от ЗУТ се определя според фактическото ползване на същата.Видно от многобройните становища на ОСЗ-Т. и на [община], приложени по делото, територията е застроена и се използва за промишлени дейности, като изрично е посочено, че територията е урбанизирана/“за населени места“/.Установява се от доказателствата по делото, че и съседните имоти са застроена земеделска земя, разположени са на територията на бившия стопански двор и в тях се развива промишленост.Като разглежда искането, [фирма] е следвало да черпи данни за **фактическото използване на територията/приложим е чл. 9 ал.1 от ЗУТ/ от представените му със заявлението доказателства - скица, две удостоверения и виза за проектиране.**Във всички тях е посочено, че територията, както и конкретния имот са застроени с промишлени сгради и се използват за промишлени цели.Това използване на територията и на имота не противоречи на закона и определено представлява хипотезата на чл. 2 т.3 от ЗСПЗЗ/т.е. не е земеделска земя/. От доказателствата по делото се установява още, че на дружеството се фактурира консумирана ел.енергия за място на потребление - [населено място] село, общ.Т., аб.№ [ЕГН]. Налице е енергиен обект за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, **който се предвижда да бъде изграден върху покривна конструкция на присъединени към електроразпределителната мрежа сграда.**Сградата, както и недвижимия имот към нея, са разположени в урбанизирана територия по см. на чл. 9 ал.1 от ЗУТ / според фактическото й използване/. Налице са всички предпоставки по чл. 24 т.1 от З., поради което следва искането да се процедира по реда на чл.26 от З., а не по реда на чл. 23 от З./както счита [фирма]/.

Всичко изложено обосновава извода на Съда, че обжалваното решение на КЕВР е

правилно и законосъобразно, постановено в съответствие с установените по казуса факти и при правилно приложение на действащата към момента нормативна уредба. Жалбата е неоснователна по всички изложени в нея възражения.

Предвид изхода на делото, искането на ответника за присъждане на разноси по делото е основателно по чл. 143 ал.4 от АПК. На ответника следва да се присъди възнаграждение в размер на 350 лв- минималния размер по чл. 8 ал.2 вр. § 1 от Наредба № 1/04г, както и разноси в размер на 317 лв/за СТЕ/.Общ размер за присъждане- 667 лв.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.1 и 2 от АПК Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО по жалба вх.№ Е-12-00-744/26.10.15г от [фирма]-В. против Решение № Ж-84/24.09.15г на КЕВР.

ОСЪЖДА [фирма]-В. ДА ЗАПЛАТИ НА КЕВР разноси в размер на 667 лв/шестстотин шестдесет и седем лв/.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: